

**Основания и основни доводи**

Жалбоподателят излага, че обжалваното решение по дело T-36/16 нарушава член 7, параграф 1, буква б) и/или член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 <sup>(1)</sup> на Съвета и че е налице нарушение на процедурата пред Общия съд на следните основания:

1. Общият съд погрешно е приел, че регистрацията на процесната марка не притежава необходимия присъщ отличителен характер, позволяващ регистрацията, в противоречие с член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. По този начин Общият съд е допуснал грешка в правото.
2. Първата грешка в правото е разглеждането на обозначаването на марката като цветна марка като определящо естеството на марката от правна страна, засягайки по този начин преценката на присъщия ѝ отличителен характер. Съдът е трябвало да приеме, че обозначаването на марката като цветна марка във формуляра на заявката е направено главно за административно удобство на ЕUIPO, а не е правен въпрос. В резултат на това е трябвало да се вземе предвид не само обозначаването на марката във формуляра, а цялостното съдържание на формуляра на заявката, при определянето на естеството на марката, която се иска да бъде регистрирана. Изображението на марката в заявката показва фигуративна марка, притежаваща посочените в нея специфични характеристики.
3. Общият съд е трябвало също да вземе предвид формата на марката, така както е била регистрирана и по-специално така, както е отбелязана в удостоверението за регистрация, издадено от ЕUIPO при регистрацията на марката. Удостоверението за регистрация е доказателство за вписване, в което се посочва формата на регистрираната марка и би трябвало да бъде разглеждано от съда като определящо при установяването на естеството на регистрираната марка. От съдържанието на удостоверението за регистрация се установява ясно, че марката е регистрирана като фигуративна марка, във формата, видна в изображението, приложено към формуляра за заявка. Постъпвайки по различен начин, съдът е допуснал грешка в правото.
4. Втората грешка в правото и нарушение на процедурата са отказът да бъде приета необходимата информация за разбиране на съдържанието на удостоверението за регистрация за процесната марка. Този документ е публикация ST.60 на Световната организация за интелектуална собственост, установяваща значението на INID кодовете, използвани универсално в удостоверенията за регистрация, издавани от ведомствата за интелектуална собственост, включително и от ЕUIPO, за идентифициране на естеството и значението на вписванията в тях. Значението на INID кодовете може да бъде установено само чрез позоваване на публикация ST.60 или на еквивалентни източници и съдържанието на удостоверенията за регистрация може да бъде установено единствено чрез позоваване на INID кодовете в тях. Съдът погрешно е разгледал източника на такава информация като доказателство и следователно погрешно е отказал да приеме документа или съдържащата се в него информация, при положение, че в действителност той е правен текст, еквивалентен на речник. Ако съдът беше взел предвид предоставените му инструменти за тълкуване, той е щял да прецени, че удостоверението за регистрация е за фигуративна марка, включваща посоченото във формуляра за заявка изображение. Преди това правилно е било прието от първи апелативен състав на ЕUIPO, че такава марка е имала изискуемия отличителен характер, позволяващ регистрацията и Общият съд е трябвало съответно да приеме същото.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu (Полша), постъпило на 22 август 2017 г. — HR**

(Дело C-512/17)

(2017/C 412/22)

*Език на производството: полски*

**Запитваща юрисдикция**

Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu

**Страни в главното производство**

Молител: HR

**Преюдициални въпроси**

- 1 Следва ли при обстоятелствата по делото член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 <sup>(1)</sup>, да се тълкува в смисъл, че: обичайното местопребиваване на дете на 18-месечна възраст е в държавата членка, в която с оглед на следните обстоятелства то е интегрирано в социална и семейна среда: гражданството на родителя, който ежедневно упражнява родителските права; фактът, че детето се изразява на официалния език на тази държава членка; било е кръстено в нея и е прекарвало там до три месеца в различни случаи по време на отпуска за отглеждане на дете на този родител, както и по време на други негови отпуски през празнични периоди; както и контактите със семейството на този родител, когато през останалото време детето пребивава с този родител в друга държава членка, в която родителят работи по безсрочен трудов договор и в която детето поддържа редовни, но ограничени във времето контакти с другия родител и неговото семейство?
- 2 За целите на определяне на обичайното местопребиваване на основание член 8, параграф 1 от Регламент № 2201/2003 на дете на 18-месечна възраст, по отношение на което предвид възрастта родителските права се упражняват само от единия родител и което поддържа редовни, но ограничени във времето контакти с другия родител, при положение че липсва споразумение между родителите относно упражняването на родителската отговорност и правото на лични отношения с детето, следва ли за да се прецени интеграцията на детето в социална и семейна среда, да се отчетат в равна степен връзките му с всеки от неговите родители, или следва да се отдаде по-голямо значение на връзките с родителя, който ежедневно упражнява родителските права?

<sup>(1)</sup> ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183.

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 8 септември 2017 г. — Vetsch Int. Transporte GmbH**

(Дело C-531/17)

(2017/C 412/23)

Език на производството: немски

**Запитваща юрисдикция**

Verwaltungsgerichtshof

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Vetsch Int. Transporte GmbH

Ответник: Zollamt Feldkirch Wolfurt

**Преюдициални въпроси**

- 1) Трябва ли освобождаването съгласно член 138 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност <sup>(1)</sup> да бъде отказано за вътреобщностно прехвърляне от държава членка, когато данъчнозадълженото лице, което извършва това прехвърляне в друга държава членка, действително декларира в другата държава членка свързаното с посоченото прехвърляне вътреобщностно придобиване, но при последваща облагаема сделка със съответните стоки в другата държава членка извършва данъчна измама, като декларира невярно освободена от данък вътреобщностна доставка от тази друга държава членка?
- 2) Релевантно ли е за отговора на първия въпрос обстоятелството дали към датата на вътреобщностното прехвърляне данъчнозадълженото лице вече е имало намерението да извърши данъчна измама при последваща сделка с тези стоки?

<sup>(1)</sup> ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.